

Hirdetések

1. Hétfőn (június 24.) tartjuk Keresztelő Szent János születésének főünnepét.
2. Csütörtökön (június 27.) Szent László király ünnepe lesz.
3. Pénteken (június 28.) Jézus Szent Szíve főünnepét tartjuk.
4. Szombaton (június 29.) lesz Szent Péter és Szent Pál apostolok főünnepé. Ezen a napon délelőtt fél 10-kor és este 6-kor lesz szentmise. Az esti mise is Szent Péter és Szent Pál apostolok főünnepének miséje lesz, így ez nem számít vasárnap előesti misének.
5. A nyár beköszöntével jelen számunk ennek a tanévnek az utolsó Tanítványa. Következő számunkkal szeptember elején jelentkezünk.

(folyt. az előző oldalról)

Veszi jó, és veszi vétkes, ám gyümölcse vajmi kétes: élet vagy kárhozzátás. Rossznak átok, üdv a jónak: lásd, az együtt áldozóknak végük milyen szörnyű más.

S ha megtört az áldozatban, kétség, tudd meg, nincsen abban: úgy van ott minden darabba, mint a teljes szín alatt.

Őt törés nem törhető meg: csak a jelnek, köntösének színe tört meg, ám a lényeg: változatlan egy marad.

Imhol angyaloknak étke, vándorutunk erőssége, édes fiak vendégsége: rút ebeknek el ne vesd!

Ősi manna ezt mutatja, ezt Izsáknak áldozatja, bárány vére csordulatja: képben írja régen ezt.

Kegyes pásztor, igaz éték, édes Jézus, kérünk téged, te legeltesd, véd a népet, te mutasd meg kegyességed fön az élők közepett.

Mindenható fejedelmünk, étünk, éltetőnk, szerelmünk, engedj asztalodra lelnünk, testvérül engedd ölelnünk odafönt a szenteket!

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI
ÉRTESÍTŐJE

2019. június 23. XII. évf. 25. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE, ÚRNAPJA

Az ősegyház gyakorlata

„Testvéreim! Én az Úrtól kaptam, amit közöltem is veletek: Urunk Jézus elárulásának éjszakáján fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte, és így szólt: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem értetek. Ezt tegyétek az én emlékezetemre.”

Ugyanígy vacsora után fogta a kelyhet, és így szólt: „Ez a kehely az új szövetség az én véremben. Ezt tegyétek, valahányszor isztok belőle, az én emlékezetemre.”

Valahányszor ugyanis e kenyeret eszitek, és e kehelyből isztok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön.”

(1Kor 11,23-26)

Ha a Szentírás tanításait nézzük, és össze próbáljuk hasonlítani a terjedelmet tekintve, az derül ki, hogy akár az evangéliumokban, Jézus esetében, akár a páli levelekben a legtöbb szó az erkölcsi tanításról, a krisztusi élet hogyanjáról esik. Azt mondhatnánk, hogy a kilencven százalék erről szól. Ha viszont a dogmatikai tartalmú szakaszokat, vagy a szentségekről szóló tanításokat vizsgáljuk, azt látjuk, hogy ezen szakaszokon belül az Eucharisziáról szól legtöbbet az Újszövetség. Gondoljunk csak Jézus kafarnaumi beszédére, vagy az utolsó vacsora leírására, amit minden evangélista megörökít, vagy Pál apostol Eucharisziáról szóló tanításaira is. Tehát a szentségek közül legtöbbet magasan az Eucharisziáról ír az

Újszövetség, mindezt azért, mert az élet kenyere. Ahogy Jézus mondja: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van.” Aki nem eszi és nem issza, annak nincs élete, mert én ebben a formában adom magamat táplálékul nektek, hogy az én krisztusi életem növekedjék bennetek. Akiben nincs ez a krisztusi élet és nincs benne táplálva, annak nincs élete.

Vagyis az örök életünk szempontjából ezt tartja Jézus a legfontosabbnak. Persze, hogy meg kell kötni vele a szövetséget, persze, hogy meg kell tisztítani a lelkünket, ha beszennyeztük a bűnökkel, minden szentség fontos, de az Eucharisziát Jézus is, és a Szentlélek inspirációja is kiemeli, mint legfontosabbat. Nekünk azonban tudnunk kell, hogy nem mindegy, hogyan vesszük magunkhoz. Ez Jézus tanítása és Pál apostolé is, aki éppen az első korintusi levélben nagyon részletesen beszél az Eucharisziáról, nemcsak az ősegyház gyakorlatát mondja el, hanem sok-sok mindent épp a korintusi egyházzal kapcsolatban. Nem pusztán az Eucharisztia vétele, hanem a Krissztussal egyesülő vétele a fontos. Így tápláléka az életnek. Nem az Eucharisztia fizikailag, hanem Krisztus, aki hozzám jön, hogy átformálja, átlényegítse az életemet. Ha valaki méltatlanul eszi vagy issza, vagyis nem Krisztus szándéka szerint, az tulajdon ítéletét eszi és issza.

Nagyon sokszor van úgy, hogy nem vesszük komolyan, hogy kimaradnak vasárnapi misék, vagy akár évek óta nem gyóntunk, és nem érezzük azt, hogy már rég méltatlanok vagyunk. Igazán méltók persze soha nem leszünk a szó teljes értelmében, de nem mindegy, hogy Krisztus szándéka szerint részesülünk-e Benne, és valóban akarunk-e a krisztusi életben növekedni úgy, hogy elhárítjuk az akadályokat, mintegy újjászületve a megtérés, a bűnbánat szentségében, és akkor az Eucharisztia már ezt a helyreállított életet tudja táplálni bennünk. Nagy felelősség ez magunk és gyermekeink számára is, hogy úgy formálódjunk, hogy az, amit ma Úrnapján ünneplünk, ne csak formális ünnep legyen, hanem a megtapasztalt élet forrása bennünk, ami ünneppé teszi a mai napunkat.

Péter atya

Középkori himnusz Aquinói Szent Tamástól

(Érdeemes nemcsak elolvasni, hanem soronként át is elmélkedni Szent Tamás himnuszát, hogy megsejtsük, milyen tapasztalata lehetett a krisztusi életben.)

Dicsérd, Sion, Üdvözítőd: jó Pásztorod, hű segítőd áldja hangos éneked!
Himnuszt mondj egész szíveddel, szóddal úgysem érheted el, méltón nem dicsérheted.

Nagy dologról szól az ének: élet élő kútfejének, a Kenyérnek hódolunk, estelén a búcsútornak, a tizenkét apostolnak, mit kiosztott Krisztusunk.

Hangosan hát fönnesengjen, ujjongjon és égre csengjen zengő lelkünk hangja ma!

Mert mit ajkunk most magasztal: amaz ünnep, amaz asztal, amaz első lakoma.

Ott új húsvét napja támadt: új kötése új királynak: régi húsvét bétellelt.
Új világtól fut az óság, árnyat oszlat új valóság, fényesség úz éjfelet.

S amit ott tett önkezével, emlékére nyílt igével hagyta Krisztus végzenünk.
Szent igéktől megoktatva, üdvösséges áldozatra kenyeret s bort szentelünk.

Ágazatja szent hitünknek: testté-vérré lényegülnek, kenyér s bor mi volt előbb.

Régi rend itt újnak enged, szárnya lankad észnek, szemnek, élő hitből végy erőt!

Színében bor és kenyérnek (jel csak ez, de más a lényeg!) drága nagy jók rejlenek.

Vér bár a bor, test az étel, egy is Krisztus, semmi kétely. Két szín őt nem osztja meg.

Aki veszi, meg nem osztja, meg nem töri, nem szakasztja, mindenek épen veszik.

Veszi egy, és ezrek veszik, s mind egyenlőn kapja részit: mégis nem fogyatkozik.

(folytatás túloldalt!)